

EF-rettsakter som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 25. september 2009

Innholdsfortegnelse:

- ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET	5
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT	
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE	
VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	5
Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter	5
31994 R 2062 Rådsforordning (EF) nr. 2062/94 av 18. juli 1994 om opprettelse av et europeisk kontor for sikkerhet og helse på arbeidsplassen (prot 31 AID gr1)	5
31995 R 1643 (EF) Rådsforordning (EF) nr. 1643/95 av 29. juni 1995 om endring av forordning (EF) nr. 2062/94 om opprettelse av et europeisk kontor for sikkerhet og helse på arbeidsplassen (prot 31 AID gr1)	5
32003 R 1654 Rådsforordning (EF) nr. 1654/2003 av 18. juni 2003 om endring av forordning (EF) nr. 2062/94 om opprettelse av et europeisk kontor for sikkerhet og helse på arbeidsplassen (prot 31 AID gr1)	5
32005 R 1112 Rådsforordning (EF) nr. 1112/2005 av 24. juni 2005 om endring av forordning (EF) nr. 2062/94 om opprettelse av et europeisk kontor for sikkerhet og helse på arbeidsplassen (prot 31 AID gr1)	5
 -BARNE- OG LIKESTILLINGSDEPARTEMENTET	7
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT	
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE	
VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	7
Vedlegg XVIII Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn	7
32004 L 0113 Rådsdirektiv 2004/113/EF av 13. desember 2004 om gjennomføring av prinsippet om lik handsaming av kvinner og menn når det gjeld tilgang til og levering av varer og tenester (vedlegg XVIII BLD gr1)	7
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	8
Vedlegg XX Miljø	8
32008 D 0962 Kommisjonsvedtak 2008/962/EF av 15. desember 2008 om endring av vedtak 2001/405/EF, 2002/255/EF, 2002/371/EF, 2002/740/EF, 2002/741/EF, 2005/341/EF og 2005/343/EF om lenging av det tidsrommet som miljøkriteria for tildeling av fellesskapsmiljømerket til visse produkt, skal gjelde for (vedlegg XX BLD gr3)	8
 -FINANSDEPARTEMENTET	9
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER	
VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	9
Vedlegg XXI Statistikk	9
32008 R 1166 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1166/2008 av 19. november 2008 om undersøkelser om strukturen til driftsenheter i landbruket og en undersøkelse om produksjonsmetoder innenfor landbruket, og om oppheving av rådsforordning (EØF) nr. 571/88 (vedlegg XXI FIN gr2)	9
32009 R 0216 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 216/2009 av 11. mars 2009 om framlegging av statistiske opplysninger om nominelle fangster tatt av medlemsstater som driver fiske i visse områder utenfor det nordlige Atlanterhavet (vedlegg XXI FIN gr2)	10

32009 R 0217 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 217/2009 av 11. mars 2009 om framlegging av statistiske opplysninger om fangster og fiskerivirksomhet fra medlemsstater som driver fiske i det nordvestlige Atlanterhavet (vedlegg XXI FIN gr2)	10
32009 R 0218 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 218/2009 av 11. mars 2009 om framlegging av statistiske opplysninger om nominelle fangster tatt av medlemsstater som driver fiske i det nordøstlige Atlanterhavet (vedlegg XXI FIN gr2).....	11
32009 R 0192 Kommisjonsforordning (EF) nr. 192/2008 av 11. mars 2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 177/2008 om fastsettelse av en felles ramme for foretaksregistre for statistisk bruk med hensyn til utveksling av fortrolige opplysninger mellom Kommisjonen (Eurostat) og medlemsstater (vedlegg XXI FIN gr2)	12
Vedlegg XXII Selskapsrett	12
32009 R 0254 Kommisjonsforordning (EF) nr. 254/2009 av 25. mars 2009 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til tolkning nr.12 fra Den internasjonale tolkningskomité for finansiell rapportering (IFRIC) (vedlegg XXII FIN gr2).....	12
-FORNYINGS- OG ADMINISTRASJONSDEPARTEMENTET	14
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER	
VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	14
Protokoll 21 om gjennomføring av konkurransebestemmelser for foretak.....	14
32004 R 0802 Kommisjonsforordning (EF) nr. 802/2004 av 7. april 2004 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 139/2004 om tilsyn med foretakssammenslutninger (prot 21 FAD gr2).....	14
32008 R 0622 Kommisjonsforordning (EF) nr. 622/2008 av 30. juni 2008 om endring av forordning (EF) nr. 773/2004 mht. gjennomføring av prosedyrer for forhandlet avslutning i kartellsaker (prot 21 FAD gr2)	14
32008 R 1033 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1033/2008 av 20. oktober 2008 om endring av kommisjonsforordning (EF) nr. 802/2004 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 139/2004 om tilsyn med foretakssammenslutninger (prot 21 FAD gr2).....	16
-JUSTISDEPARTEMENTET.....	17
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER	
VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	17
Vedlegg XIII Transport	17
32008 L 0068 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/68/EF av 24. september 2008 om innlands transport av farlig gods (vedlegg XIII JD gr2)	17
-KUNNSKAPSDEPARTEMENTET.....	19
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER	
VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	19
Vedlegg VII Gjensidig godkjenning av yrkeskvalifikasjoner.....	19
32009 R 0279 Kommisjonsforordning (EF) nr. 279/2009 av 6. april 2009 om endring av vedlegg II til direktiv 2005/36/EF om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner (vedlegg VII KD gr2).....	19
-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	20
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER	
VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	20
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold.....	20
Kapittel I Veterinære forhold.....	20

32007 R 0185 Kommisjonsforordning (EF) nr. 185/2007 av 20. februar 2007 om endring av forordning (EF) nr. 809/2003 og (EF) nr. 810/2003 med hensyn til forlenging av gyldighetsperioden for overgangstiltakene for komposterings- og biogassanlegg i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 (vedlegg I kap I LMD gr2)	20
32007 R 0829 Kommisjonsforordning (EF) nr. 829/2007 av 28. juni 2007 om endring av vedlegg I, II, VII, VIII, X og XI til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 med hensyn til omsetning av visse animalske biprodukter (vedlegg I kap I LMD/FKD gr2)	20
32007 R 0832 Kommisjonsforordning (EF) nr. 832/2007 av 16. juli 2007 om endring av forordning (EF) nr. 197/2006 med hensyn til bruk av tidligere næringsmidler og om forlengelse av gyldighetsperioden til overgangstiltakene for disse næringsmidlene (vedlegg I kap I LMD/FKD gr2)	21
32007 R 1256 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1256/2007 av 25. oktober 2007 om endring av forordning (EF) nr. 829/2007 når det gjelder overgangsperioden ved bruk av handelsdokumenter og hygienesertifikater for animalske biprodukter (vedlegg I kap I LMD/FKD gr2)	21
32007 R 1432 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1432/2007 av 5. desember 2007 om endring av vedlegg I, II og VI til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 med hensyn til merking og transport av animalske biprodukter (vedlegg I kap I LMD/FKD gr2)	22
32007 R 1576 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1576/2007 av 21. desember 2007 om endring av forordning (EF) nr. 92/2005 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 angående metoder for destruksjon eller bruk av animalske biprodukter (vedlegg I kap I LMD/FKD gr2)	23
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	24
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold.....	24
Kapittel II Fôrvarer	24
32009 R 0101 Kommisjonsforordning (EF) nr. 101/2009 av 3. februar 2009 om endring av forordning (EF) nr. 1800/2004 med hensyn til vilkårene for godkjenning av fôrvaretilsetningsstoffet Cycostat 66G (vedlegg I kap II LMD gr3)	24
Kapittel III Plantesanitære forhold	25
32009 D 0109 Kommisjonsvedtak 2009/109/EF av 9. februar 2009 om gjennomføring av et tidsavgrenset forsøk vedrørende visse unntak for omsetning av frøblandinger bestemt til bruk som fôrvekster i henhold til rådsdirektiv 66/401/EØF, for å avgjøre om visse arter, som ikke er oppført i rådsdirektivene 66/401/EØF, 66/402/EØF, 2002/55/EF eller 2002/57/EF, oppfyller kravene for oppføring i artikkel 2, pkt. 1A, i direktiv 66/401/EØF (vedlegg I kap III LMD gr3)	25
-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	26
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER	
VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	26
Vedlegg XI Telekommunikasjonstjenester	26
32008 D 0671 Kommisjonsvedtak 2008/671/EF av 5. august 2008 om harmonisert bruk av radiospektrum i frekvensbåndet 5875-5905 MHz til sikkerhetsrelaterte anvendelser av intelligente transportsystemer (ITS) (vedlegg XI SD gr2)	26
32008 D 0673 Kommisjonsvedtak 2008/673/EF av 13. august 2008 om endring av vedtak 2005/928/EF om harmonisering av frekvensbåndet 169,4-169,8125 MHz i Fellesskapet (vedlegg XI SD gr2)	26
Vedlegg XIII Transport	27
Kapittel II Veitransport	27
EØS-komitebeslutning om tilpasning til rådsforordning (EØF) nr. 881/92 av 26. mars 1992 om markedsadgang i Fellesskapet for godstransport på vei som utføres fra eller til en medlemsstats territorium eller krysser en eller flere medlemsstaters territorium (vedlegg XIII kap II SD gr2)	27

Kapittel XI Sivil luftfart.....	28
32009 R 0030 Kommisjonsforordning (EF) nr. 30/2009 av 16. januar 2009 om endring av forordning (EF) nr. 1032/2006 når det gjelder kravene til automatiske systemer for utveksling av flygedata som støtter dataforbindelsestjenester (vedlegg XIII kap VI SD gr2)	28
32009 R 0272 Kommisjonsforordning (EF) nr. 272/2009 av 2. april 2009 om utfylling av de felles standardene for sivil luftfart i vedlegget til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 300/2008 (vedlegg XIII kap. VI SD gr2)	29
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	30
Vedlegg XI Telekommunikasjonstjenester	30
32008 D 0411 Kommisjonsvedtak 2008/411/EF av 21. mai 2008 om harmonisering av 3 400-3 800 MHz-båndet for jordbaserte systemer som kan levere elektroniske kommunikasjonstjenester (vedlegg XI SD gr3)	30
32008 D 0477 Kommisjonsvedtak 2008/477/EF av 13. juni 2008 om harmonisering av frekvensbåndet 2 500-2 690 MHz for jordbaserte systemer som kan levere elektroniske kommunikasjonstjenester (vedlegg XI SD gr3)	31
Vedlegg XIII Transport	31
Kapittel VI Sivil luftfart.....	31
EØS-komiteebeslutning om gjeninnlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 2320/2002 om felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart med en særskilt tilpasning (vedlegg XIII kap VI SD gr3)	32

- ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

31994 R 2062 Rådsforordning (EF) nr. 2062/94 av 18. juli 1994 om opprettelse av et europeisk kontor for sikkerhet og helse på arbeidsplassen (prot 31 AID gr1)

31995 R 1643 (EF) Rådsforordning (EF) nr. 1643/95 av 29. juni 1995 om endring av forordning (EF) nr. 2062/94 om opprettelse av et europeisk kontor for sikkerhet og helse på arbeidsplassen (prot 31 AID gr1)

32003 R 1654 Rådsforordning (EF) nr. 1654/2003 av 18. juni 2003 om endring av forordning (EF) nr. 2062/94 om opprettelse av et europeisk kontor for sikkerhet og helse på arbeidsplassen (prot 31 AID gr1)

32005 R 1112 Rådsforordning (EF) nr. 1112/2005 av 24. juni 2005 om endring av forordning (EF) nr. 2062/94 om opprettelse av et europeisk kontor for sikkerhet og helse på arbeidsplassen (prot 31 AID gr1)

Sammendrag av innhold

Det europeiske arbeidsmiljøkontoret i Bilbao (The European Agency for Safety and Health at Work) ble formelt vedtatt i EU 18. juli 1994 ved rådsforordning (EF) nr. 2062/94 om opprettelse av et europeisk kontor for sikkerhet og helse på arbeidsplassen. Kontoret skal innhente, analysere og formidle informasjon knyttet til arbeidsrelatert sikkerhet og helse på europeiske arbeidsplasser. Forordningen angir formålet med opprettelsen av kontoret, medlemsstatenes forpliktelser, oppbygningen av de styrende organer samt deres funksjon. Den opprinnelige forordningen fra 1994 er endret ved rådsforordningene (EF) nr. 1643/1995, 1654/2003 og 1112/2005.

Formålet med opprettelsen av kontoret er å bistå EUs medlemsland, Kommisjonen og andre beslutningstakere på europeisk plan med faglig, vitenskapelig og økonomisk informasjon som grunnlag for å regulere helse og sikkerhet på arbeidsplassene og sørge for samarbeid mellom medlemslandene knyttet til informasjonsinnhenting og forskning. Kontoret skal videre bidra til å øke bevisstheten rundt sikkerhet og helse på arbeidsplassen, blant annet gjennom ulike aktiviteter som opplæringsprogrammer, felles tilsynsprosjekter, forskning osv.

Bilbao-kontoret har et trepartssammensatt styre med representanter fra medlemsstatenes myndigheter, arbeidsgiverorganisasjoner, arbeidstakerorganisasjoner og Kommisjonen.

Kontoret spiller en viktig rolle i oppfølgingen av EUs Lisboa-strategi på arbeidslivsområdet. Flere initiativer fra EU er av ikke-lovgivende art og fordrer opplæringsprogrammer, informasjonsvirksomhet og ulike rapporteringsrutiner. Kommisjonen har, med hensyn til dette, uttalt at Bilbao-kontoret ikke bare skal fremskaffe bakgrunnsmaterialet for beslutningene, men også være den institusjonen som skal operasjonalisere ulike målsettinger på arbeidslivsområdet.

Merknader

EØS/EFTA-landene har siden opprettelsen i 1999 deltatt på uformell basis i det samarbeidet som skjer rundt Bilbao-kontoret. Denne deltakelsen har skjedd utenfor rammen av EØS-avtalen og har ikke medført kostnader for EØS/EFTA-landene, utover å dekke reise og opphold samt at de

respektive landene har dekket kostnadene til deltakelse i de enkelte prosjektene de har deltatt i. Etter flere års diskusjon om mer formell tilknytning, er EØS/EFTA-landene nå invitert til å delta i Bilbao-kontoret. De får delta i styret med samme rettigheter og forpliktelser som medlemsstatene, men uten stemmerett (observatører). Det gis én observatørplass per EØS/EFTA-land. Det er således ikke aktuelt med deltakelse fra arbeidslivets parter for EØS/EFTA-landenes vedkommende.

Når det gjelder EØS/EFTA-landenes finansielle bidrag, er det enighet om at EØS-avtalens generelle bidragsnøkkel skal komme til anvendelse i henhold til EØS-avtalens artikkel 82 nr. 1 bokstav a og protokoll 32.

Det totale budsjettet til Bilbao-kontoret for 2010 er av Kommisjonen anslått til 13 743 000 Euro. For 2010 vil EFTAs bidrag utgjøre 2,52 % av totalt budsjett, og for Norges del utgjøre ca. 331 685 Euro. I tillegg kommer utgifter i forbindelse med møtedeltakelse. Utgiftene dekkes av Arbeids- og inkluderingsdepartementet. Departementet vil utarbeide kostnadene i sine budsjettrammer. Størstedelen av utgiftene for deltakelse i kontoret er videreføring av kostnader som man har hatt i forbindelse med mer uformell deltakelse.

Arbeidet med Bilbao-kontoret vil bli lagt til Arbeids- og inkluderingsdepartementet. Deltakelse er aktuelt fra 2010.

Innlemmelse av deltakelse i Bilbao-kontoret i EØS-avtalen vil ikke kreve lov- eller forskriftsendring. Fordi deltakelsen vil kreve budsjettvedtak i Stortinget over flere år, vil beslutningen i EØS-komiteen bli tatt med forbehold om Stortingets samtykke.

Sakkyndige instansers merknader

Arbeids- og inkluderingsdepartementet tilrår deltakelse i beslutningen.

-BARNE- OG LIKESTILLINGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XVIII Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn

32004 L 0113 Rådsdirektiv 2004/113/EF av 13. desember 2004 om gjennomføring av prinsippet om lik handsaming av kvinner og menn når det gjeld tilgang til og levering av varer og tenester (vedlegg XVIII BLD gr1)

Sammendrag av innhold

Rådsdirektiv 2004/113/EF om likebehandling av kvinner og menn i forbindelse med tilgang til varer og tjenester er vedtatt med hjemmel i Amsterdamtraktaten artikkel 13, hvor Kommisjonen kan fremme forslag som forhindrer diskriminering basert på blant annet kjønn, rase og religiøs oppfatning.

Direktivet gjelder likebehandling av kvinner og menn utenfor arbeidslivets område, men er begrenset til varer og tjenester. Direktivet tillater begrunnet forskjellsbehandling på noen områder, det vil si unntak for tjenester som i utgangspunktet kun er tiltenkt det ene kjønn; for eksempel svømmeundervisning for bare jenter. Videre er utdanning, media og markedsføring eksplisitt unntatt fra direktivets anvendelsesområde.

Direktivet regulerer eksplisitt beregning av forsikringspremier og ytelser. Hovedregelen er at det skal være lik pris for begge kjønn jfr. artikkel 5 nr. 1 om at bruk av kjønn ikke skal resultere i ulike premier og forsikringsytelser. Imidlertid kan medlemsstatene etter artikkel 5 nr. 2 tillate forskjeller mellom kjønnene dersom risikovurderingen er basert på relevant og presis kjønnsstatistikk og statistiske data. Videre må de medlemsstater som velger å gjøre unntak fra hovedregelen, informere Kommisjonen om dette og forsikre at dataene regelmessig samles, publiseres og oppdateres. I tillegg må disse landene gjennomgå sitt standpunkt på nytt etter fem år etter en gitt dato, og meddele resultatet til Kommisjonen.

Direktivet er et minimumsdirektiv, og medlemsstatene kan opprettholde eller innføre gunstigere bestemmelser. Gjennomføring av direktivet i nasjonal lovgivning skal ikke medføre svekkelse av allerede eksisterende vilkår på gjeldende område i medlemsstaten.

Fristen for gjennomføring av direktivet i nasjonal rett i EU er 30. juni 2010.

Merknader

Direktivet er vedtatt med hjemmel i artikkel 13 i Amsterdamtraktaten, men denne bestemmelsen har ikke noen parallell i EØS-avtalen. Det har derfor vært et spørsmål om direktivets EØS-relevans. EU har vedtatt to andre direktiver med hjemmel i EØS-avtalen om hhv likebehandling i arbeidslivet og likebehandling på grunnlag av etnisitet og religion. Disse er ikke tatt inn i EØS-avtalen, men norsk rett samsvarer med innholdet i direktivene. Likestilling mellom kjønn har imidlertid en annen forankring i EØS-avtalen. Norge, Island og Liechtenstein er nå enige om at direktivet er EØS-relevant.

Likestillingsloven omfatter allerede tilgang til varer og tjenester. Etter likestillingsloven § 3 første ledd er forskjellsbehandling på grunn av kjønn ikke tillatt. Innlemmelse av direktivet i EØS-avtalen vil ikke medføre endringer i likestillingsloven.

Etter forsikringsvirksomhetsloven skal forsikringsselskapene påse at selskapets premier vil stå i rimelig forhold til den risiko som selskapet overtar. Dersom det foreligger statistiske og

aktuarmessige data som blant annet viser at risikoen er vesentlig forskjellig for kvinner og menn, skal forsikringsselskapene derfor som utgangspunkt benytte kjønn som faktor ved beregning av premie. Innen livsforsikring beregnes premie ut fra faktorer som antatt levealder og uførisiko, som er ulik for kvinner og menn.

Norsk rett antas her å være i samsvar med kravene i unntaksbestemmelsen som er gitt i direktivets artikkel 5, om at kjønn kan benyttes som faktor ved premieberegning dersom den er en vesentlig forklaringsvariabel for forsikringsrisikoen. For å sikre at det ikke er tvil om at bruk av kjønn som beregningsfaktor i livsforsikring fortsatt skal være tillatt etter norsk rett, jf. unntaksbestemmelsen i direktivet, vil det bli foreslått å ta inn en eksplisitt bestemmelse i forsikringsvirksomhetsloven om dette.

Innlemmelse av direktivet om likebehandling av menn og kvinner ved tilgang til varer og tjenester i EØS-avtalen vil bidra til å styrke arbeidet med å fremme likebehandling av kvinner og menn. Ettersom norsk rett i hovedsak tilfredsstiller direktivet, vil gjennomføring av direktivet ikke medføre administrative eller økonomiske konsekvenser av betydning.

Fordi gjennomføringen av direktivet vil kreve lovendring, vil beslutningen i EØS-komiteen bli tatt med forbehold om Stortingets samtykke.

Sakkyndige instansers merknader

Barne- og likestillingsdepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XX Miljø

32008 D 0962 Kommisjonsvedtak 2008/962/EF av 15. desember 2008 om endring av vedtak 2001/405/EF, 2002/255/EF, 2002/371/EF, 2002/740/EF, 2002/741/EF, 2005/341/EF og 2005/343/EF om lenging av det tidsrommet som miljøkriteria for tildeling av fellesskapsmiljømerket til visse produkt, skal gjelde for (vedlegg XX BLD gr3)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtak 2008/962/EF omhandler forlengelse av gyldighetstiden for tidligere vedtak angående miljømerking. Syv produktgrupper er omfattet av vedtaket: Mykpapir-produkter, TV-apparater, tekstilprodukter, madrasser, kopipapir og grafisk papir, PC-er samt bærbare PC-er.

For myk-papir, TV-apparater, tekstilprodukter og madrasser er revisjonen av miljømerkingskriteriene avsluttet og nye kriteriene vedtatt. For de andre produktgruppene regner man med at nye kriterier foreligger i løpet av 2009.

Merknader

EUs miljømerkeordning "Blomsten" er frivillig, i likhet med den nordiske miljømerkeordningen "Svanen".

Sakkyndige instansers merknader

Stiftelsen Miljømerking i Norge vurderer rettsakten som EØS-relevant og akseptabel. Barne- og likestillingsdepartementet slutter seg til denne vurderingen.

-FINANSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XXI Statistikk

32008 R 1166 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1166/2008 av 19. november 2008 om undersøkelser om strukturen til driftsenheter i landbruket og en undersøkelse om produksjonsmetoder innenfor landbruket, og om oppheving av rådsforordning (EØF) nr. 571/88 (vedlegg XXI FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Statistikk om strukturen og produksjonsmetoder i landbruket anses nødvendig for gjennomføringen av Fellesskapets jordbruks- og distriktpolitikk. Statistiske undersøkelser om strukturen er blitt gjennomført siden 1966. Forordningene om disse undersøkelsene har alltid inneholdt tidsbegrensede bestemmelser.

Formålet med forordningen er å fastlegge den rettslige rammen for neste fulltelling av jordbruksbedriftene, som skal finne sted i 2010, samt utvalgsbaserte oppfølgninger i 2013 og 2016. I tillegg inneholder forordningen et krav om undersøkelse av produksjonsmetodene i jordbruket med 2010 som referanseår. Undersøkelsen er hovedsakelig relatert til miljøforhold. Begrunnelsen for undersøkelsen er mangelen på statistiske opplysninger om den enkelte jordbruksbedrifts metoder i jordbruksproduksjonen. Informasjon om produksjonsmetodene skal knyttes opp mot strukturinformasjonen om jordbruksbedriftene og gi supplerende statistikk til utvikling av jordbrukspolitikken og forbedre kvaliteten av jordbruksindikatorene.

For å redusere oppgavebyrden i størst mulig grad åpner forordningen for bruk av administrative kilder og undersøkelser basert på utvalg. Medlemslandene er selv ansvarlig for hvordan innsamlingen av opplysninger skal skje.

Gjeldende rådsforordning på området nr. 571/88 om tilrettelegging av Fellesskapets undersøkelser om strukturen til driftsenheter i jordbruket, tatt inn i EØS-avtalens vedlegg XXI Statistikk, oppheves.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Forordningen vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven.

Statistisk sentralbyrå vil samordne den ovenfor nevnte tellingen i 2010 med nasjonale statistikkbehov. Utover telling av jordbruksbedrifter er det registrert sterke nasjonale behov for bedre statistikk om landbrukseiendommer samt ressurser og aktivitet knyttet til disse. Statistikk over landbrukseiendommer vil i sin helhet bli basert på bearbeiding av data fra administrative registre. For jordbruksbedriftene må en del av dataene samles inn via spørreskjema. For perioden 2009 til 2012 er det avsatt en ramme på 15 millioner kroner for å gjennomføre en fulltelling som dekker både EØS-krav og viktige nasjonale behov. Dersom landbrukseiendommer holdes utenom, som strengt tatt ikke er en del av EØS-kravet, kunne rammen vært redusert med 2–2,5 millioner kroner. Kravene til undersøkelsen av produksjonsmetodene i jordbruket og de oppfølgende strukturundersøkelsene i 2013 og 2016 forventes ivaretatt igjennom den årlige utvalgsbaserte landbruksundersøkelsen og administrative datakilder. Arbeidet med tellingen i 2010 er kommet godt i gang, og en planlegger å gjennomføre en prøveundersøkelse høsten 2009.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen har vært vurdert av Statistisk Sentralbyrå som finner den EØS-relevant og akseptabelt.

32009 R 0216 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 216/2009 av 11. mars 2009 om framlegging av statistiske opplysninger om nominelle fangster tatt av medlemsstater som driver fiske i visse områder utenfor det nordlige Atlanterhavet (vedlegg XXI FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Rådsforordning (EF) nr. 2597/95 om rapportering av statistiske opplysninger om fangst tatt av medlemsland som driver fiske i visse områder utenfor det nordlige Atlanterhav, har blitt vesentlig endret ved flere anledninger. Siden det skal foretas ytterligere endringer, er forordningen omskrevet av hensyn til klarhet.

EU er blitt medlem i FNs organisasjon for ernæring og landbruk (FAO). Kommisjonen skal i henhold til protokollen mellom Rådet for Den europeiske union og Kommisjonen forsyne FAO med de pålagte statistikkene.

I overensstemmelse med nærhetsprinsippet (subsidiaritetsprinsippet) kan målene for den foreslåtte handling kun oppfylles ved hjelp av en fellesskapsretsakt, fordi kun Kommisjonen kan koordinere den nødvendige harmonisering av statistiske opplysninger på fellesskapsplan, mens det først og fremst er medlemslandenes ansvar å samle inn fiskeristatistikker og ta ansvar for den nødvendige infrastrukturen til å bearbeide og kontrollere påliteligheten til disse statistikkene.

Flere medlemsland har bedt om tillatelse til å sende data i en annen form eller ved hjelp av et annet medium enn det som er spesifisert i vedlegg V (som tilsvarer skjemaene for fangststatistikk for Atlanterhavsområdet - Statlant-spørreskjemaene).

Merknader

Forordningen har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser. Fiskeridirektoratet har gitt sin tilslutning. Forordningen vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen har vært vurdert av Statistisk Sentralbyrå som finner den EØS-relevant og akseptabelt.

32009 R 0217 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 217/2009 av 11. mars 2009 om framlegging av statistiske opplysninger om fangster og fiskerivirksomhet fra medlemsstater som driver fiske i det nordvestlige Atlanterhavet (vedlegg XXI FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Rådsforordning (EØF) nr. 2018/93 om rapportering av statistiske opplysninger om medlemslandenes fangst og fiskeriaktivitet i det nordvestlige Atlanterhav har blitt vesentlig endret ved flere anledninger. Siden det skal foretas ytterligere endringer, er forordningen omskrevet av hensyn til klarhet.

I henhold til konvensjonen om det fremtidige multilaterale samarbeidet vedrørende fiskeriet i det nordvestlige Atlanterhav, godkjent ved rådsforordning (EØF) nr. 3179/78, og opprettelsen av Organisasjonen for regulering av fisket i det nordvestlige Atlanterhav (NAFO), skal Fellesskapet på oppfordring forsyne NAFOs vitenskapelige råd med de statistiske og vitenskapelige opplysninger som er tilgjengelige.

NAFOs vitenskapelige råd har vurdert at ajourførte statistikker over fangst og fiskeriaktiviteter er av stor betydning for utførelsen av dets virksomhet i forbindelse med evaluering av fiskebestanden i det nordvestlige Atlanterhav.

Flere medlemsland har bedt om tillatelse til å sende data i en annen form eller ved hjelp av et annet medium enn det som er spesifisert i vedlegg V (som tilsvarer skjemaene for fangststatistikk for Atlanterhavsområdet - Statlant-spørreskjemaene).

Merknader

Forordningen har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser. Fiskeridirektoratet har gitt sin tilslutning. Forordningen vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen har vært vurdert av Statistisk Sentralbyrå som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 0218 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 218/2009 av 11. mars 2009 om framlegging av statistiske opplysninger om nominelle fangster tatt av medlemsstater som driver fiske i det nordøstlige Atlanterhavet (vedlegg XXI FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Rådsforordning (EØF) nr. 3880/91 om rapportering av statistiske opplysninger om fangst tatt av medlemsland som driver fiske i det nordøstlige Atlanterhav, har blitt vesentlig endret ved flere anledninger. Siden det skal foretas ytterligere endringer, er forordningen omskrevet av hensyn til klarhet.

Forvaltningen av Fellesskapets fiskeressurser gjør det nødvendig å utarbeide nøyaktige og ajourførte statistikker over fangst tatt av de EF-fartøyer som driver fiske i det nordøstlige Atlanterhav.

I henhold til konvensjonen om det fremtidige multilaterale samarbeidet vedrørende fiske i det nordøstlige Atlanterhav, godkjent ved rådsbeslutning 81/608/EØF, og opprettelsen av Kommisjonen for fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav, skal Fellesskapet på oppfordring forsyne nevnte Kommisjon med de statistiske opplysninger som er tilgjengelige.

Rådgivningen som mottas fra Det Internasjonale havundersøkelsesrådet (ICES) i henhold til samarbeidsavtalen mellom denne organisasjon og Fellesskapet, vil bli kvalitativt forbedret når det foreligger statistiske opplysninger om EF-fiskeflåten aktiviteter.

Flere medlemsland har bedt om tillatelse til å sende data i en annen form eller ved hjelp av et annet medium enn det som er spesifisert i vedlegg V (som tilsvarer skjemaene for fangststatistikk for Atlanterhavsområdet - Statlant-spørreskjemaene).

Merknader

Forordningen har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser. Fiskeridirektoratet har gitt sin tilslutning. Forordningen vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen har vært vurdert av Statistisk Sentralbyrå som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 0192 Kommisjonsforordning (EF) nr. 192/2008 av 11. mars 2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 177/2008 om fastsettelse av en felles ramme for foretaksregistre for statistisk bruk med hensyn til utveksling av fortrolige opplysninger mellom Kommisjonen (Eurostat) og medlemsstater (vedlegg XXI FIN gr2)

Sammendrag av innhold

I forordning (EF) nr. 177/2008 fastsettes en ny felles ramme for bedriftsregistre utelukkende til statistiske formål for å sikre en harmonisert utvikling av bedriftsregistre.

I henhold til artikkel 11 i forordning (EF) nr. 177/2008 er det nødvendig å fastsette formatet, sikkerhets- og konfidensialitetstiltak samt prosedyren for oversendelse av data om individuelle enheter til Kommisjonen (Eurostat) og for oversendelse av data om multinasjonale grupper av foretak til de relevante nasjonale myndigheter.

Merknader

Forordningen har ingen eller bare minimale økonomiske og administrative konsekvenser. Forordningen vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå som finner den EØS-relevant og akseptabelt.

Vedlegg XXII Selskapsrett

32009 R 0254 Kommisjonsforordning (EF) nr. 254/2009 av 25. mars 2009 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarter i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til tolkning nr.12 fra Den internasjonale tolkningskomité for finansiell rapportering (IFRIC) (vedlegg XXII FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Etter forordning (EF) nr. 1606/2002 ("IFRS-forordningen") skal EØS-utstedere hvis omsettelige verdipapirer er notert på et regulert marked, utarbeide sine konsernregnskap i overensstemmelse med internasjonale regnskapsstandarter, jf. art. 4.

De enkelte regnskapsstandartene (og tilhørende tolkninger) er gjort til del av EU-retten gjennom forordning (EF) nr. 1126/2008. Nye standarter og tolkninger har blitt vedtatt ved bruk av en rekke endringsforordninger. Kommisjonsforordning (EF) nr. 254/2009 vedtar IFRIC 12 — "Service Concession Arrangements".

IFRIC 12 fortolkningen presiserer hvordan vedtatte IFRS-bestemmelser skal anvendes på servicekonsesjonsavtaler. IFRIC 12 presiserer hvordan infrastrukturen som er omfattet av en servicekonsesjonsavtale, skal innregnes i konsesjonshaverens regnskaper. Den skaper også klarhet om sontringen mellom de forskjellige faser i en servicekonsesjonsavtale (anleggsfase/driftfase) og hvordan inntekter og utgifter skal innregnes i hvert enkelt tilfelle.

Forordningen trådte i kraft i EU 29. mars 2009.

Merknader

Kommisjonsforordningen (EF) nr. 1606/2002 er gjennomført i norsk rett, jf. regnskapsloven § 3-9.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1126/2008 er gjennomført i Norge ved endring i forskrift om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder (forskrift av 17. desember 2004 nr. 1852 – "IFRS-forskriften") §§ 2 og 3.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 254/2009 er gjennomført i norsk rett gjennom endringer i IFRS-forskriften.

Hovedhensynet bak IFRS-forordningen er å sikre at børssnoterte foretak rapporterer etter gode og sammenlignbare standarder, slik at de europeiske kapitalmarkedene kan fungere hensiktsmessig. Hensikten med endringene er å endre det internasjonale regnskapsregelverket i tråd med dette formålet.

Endringene antas ikke å medføre særskilte økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet finner rettsakten er EØS-relevant og akseptabel.

-FORNYINGS- OG ADMINISTRASJONSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Protokoll 21 om gjennomføring av konkurransebestemmelser for foretak

32004 R 0802 Kommisjonsforordning (EF) nr. 802/2004 av 7. april 2004 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 139/2004 om tilsyn med foretakssammenslutninger (prot 21 FAD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonen vedtok 7. april 2004 forordning (EF) nr. 802/2004, som fastsetter nærmere regler for Kommisjonens saksbehandling ved håndhevingen av den nye forordningen om foretakssammenslutninger (fusjoner), rådsforordning (EF) nr. 139/2004. Gjennomføringsforordningen trådte i kraft i EU 1. mai 2004, samtidig med den nye fusjonsforordningen.

Forordningen fastsetter nærmere regler om hvem som kan melde en foretakssammenslutning til Kommisjonen, tidspunkt for melding og hvilken informasjon meldingen må inneholde. Forordningen fastsetter i denne forbindelse blanketter for melding av fusjoner. Det er fastsatt særskilte blanketter for fusjoner som antas å være av en slik art at fullstendig melding ikke vil være nødvendig, samt for begrunnede anmodninger fra fusjonspartene om at en sak overføres til behandling enten fra Kommisjonen til medlemsstatene eller fra medlemsstatene til Kommisjonen. Det er gitt nærmere regler om slike overføringer i fusjonsforordningen.

Gjennomføringsforordningen fastsetter også bl.a. nærmere regler for beregning av tidsfrister for behandlingen av fusjonssaker, regler for partenes og tredjemenns adgang til å bli hørt muntlig og skriftlig i saksbehandlingen, partenes rett til innsyn i Kommisjonens saksdokumenter og bestemmelser om taushetsplikt. Forordningen fastsetter også nærmere regler for behandlingen av eventuelle tiltak som partene fremlegger for å avhjelpe de konkurransemessige problemene Kommisjonen måtte ha påpekt i den opprinnelige fusjonsavtalen ("avhjelpende tiltak").

Merknader

Kommisjonsforordningen erstatter kommisjonsforordning (EF) nr. 3384/98. Innlemmelse av forordningen i EØS medfører at protokoll 21 til EØS-avtalen samt protokoll 4 til ODA-avtalen må endres. Forordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift 4. desember 1992 nr. 966 om prosessuelle konkurranseregler i EØS-avtalen m.v. kapittel XIV. Vedtakelsen av den nye forordningen innebærer at forskriftene må endres tilsvarende.

Sakkyndige instansers merknader

Fornyings- og administrasjonsdepartementet ser forordningen som en hensiktsmessig presisering og utfylling av reglene i forordning (EF) nr. 139/2004, og finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32008 R 0622 Kommisjonsforordning (EF) nr. 622/2008 av 30. juni 2008 om endring av forordning (EF) nr. 773/2004 mht. gjennomføring av prosedyrer for forhandlet avslutning i kartellsaker (prot 21 FAD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 773/2004 fastsetter nærmere regler for gjennomføring av forordning (EF) nr. 1/2003 (moderniseringsreformen). Forordning (EF) nr. 622/2008 endrer

gjennomføringsforordningen ved at den introduserer muligheten for å benytte en forenklet og raskere prosedyre for å avslutte behandlingen av kartellsaker.

"Forhandlet avslutning" er et prosessuelt tiltak for å spare ressurser i kartellsaker hvor det er klart at det foreligger en overtredelse av konkurransereglene og at Kommisjonen vil kunne treffe vedtak om overtredelse i saken. De ressurser som frigjøres, kan brukes til å avdekke karteller og gjøre Kommisjonens håndheving av konkurransereglene generelt mer effektiv.

De prosessuelle reglene for Kommisjonens håndheving av konkurransereglene gir partene en rekke rettigheter som skal ivareta partenes rettssikkerhet. Partene har bl.a. rett til å få tilgang til Kommisjonens saksdokumenter, og kan be om at det gjennomføres en muntlig høring i saken. Dette er tid- og ressurskrevende prosesser. Foretak som har deltatt i et kartell, og som ser at Kommisjonen har tilstrekkelig bevis til å fatte vedtak mot dem, kan ha interesse av å frasi seg retten til dokumentinnsyn og muntlig høring mot å få redusert botens størrelse. Kommisjonen kan ikke påtvinge partene en slik avtale. Kommisjonen har bred skjønnsmessig adgang til å vurdere om det bør inngås avtale om forhandlet avslutning med en eller flere parter i saken, og kan avslutte forhandlingene på et hvilket som helst tidspunkt. Dersom det ikke oppnås forhandlet avslutning, vil saken følge vanlig prosedyre.

Kommisjonen vil informere partene om innsigelsene mot dem og de foreliggende bevisene i saken, og gi dem anledning til å uttale seg før Kommisjonen vedtar innsigelseserklæringen ("Statement of Objections"). Dersom partene velger å be om forhandlet avslutning og vedgår Kommisjonens innsigelser, vil Kommisjonens innsigelseserklæring stadfeste innholdet i partenes "tilståelse". Innsigelseserklæringer kan da utformes vesentlig kortere enn i saker hvor det ikke foreligger forutgående samarbeid. Fordi partene allerede er blitt hørt om Kommisjonens innsigelser, kan den etterfølgende prosedyren forkortes og Kommisjonen kan treffe vedtak i saken etter å ha hørt nasjonale konkurransemyndigheter i rådgivende komité. I tillegg til nødvendige endringer i forordning 773/2004, har Kommisjonen også vedtatt en kunngjøring, som redegjør nærmere for vilkårene for å inngå avtale om forhandlet avslutning og hva foretakene kan forvente å få ut av det.

Flere medlemsstater har også innført regler om forhandlet avslutning.

Merknader

Ordningen vil bare komme til anvendelse i de saker hvor partene selv ser seg best tjent med å følge en forkortet prosedyre. Ordningen medfører ingen endringer eller begrensninger i de rettigheter og plikter nasjonale konkurransemyndigheter har når de bistår overvåkningsorganene i deres håndheving av konkurransereglene. Den innebærer heller ingen forpliktelse til å innføre en tilsvarende ordning på nasjonalt nivå.

Saken innebærer ingen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Innlemmelse av denne forordningen i EØS medfører at EØS-avtalen protokoll 21 og ODA-avtalen protokoll 4 må endres. Forordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift 4. desember 1992 nr. 966 om prosessuelle konkurranseregler i EØS-avtalen m.v. kapittel XIV. Vedtagelsen av den nye forordningen innebærer at forskriftene må endres tilsvarende.

Sakkyndige instansers merknader

Fornyrings- og administrasjonsdepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32008 R 1033 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1033/2008 av 20. oktober 2008 om endring av kommisjonsforordning (EF) nr. 802/2004 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 139/2004 om tilsyn med foretakssammenslutninger (prot 21 FAD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 802/2004 ("gjennomføringsforordningen") fastsetter nærmere regler for gjennomføring av fusjonsforordningen, herunder ved å fastsette blanketter for melding av fusjoner til Kommisjonen. Forordning (EF) nr. 1033/2008 endrer denne gjennomføringsforordningen på to punkter:

- forordningen foretar nærmere presiseringer mht. gjennomføringen av avhjelpende tiltak ("commitments"), jf. art. 6 nr. 2 og 8 nr. 2 i fusjonsforordningen
- forordningen gjennomfører nødvendige endringer i gjeldende blanketter som følge av Bulgaria og Romanias tiltredelse, samt tilpasninger til EØS-avtalen.

Endringene er som følger:

- vedtagelse av en egen blankett (blankett RM) for melding av tilbud om avhjelpende tiltak
- fastsettelse av at det kan oppnevnes en forvalter ("trustee") for å bistå Kommisjonen i overvåkning av overholdelsen av avhjelpende tiltak eller for gjennomføring av tiltakene
- presisering av at dersom partene ikke overholder forpliktelsen til å merke av konfidensiell informasjon, jf. gjennomføringsforordningen art. 18, vil Kommisjonen gå ut fra at meldingen ikke inneholder konfidensiell informasjon
- blankettene endres slik at de reflekterer tiltredelsestraktaten for Bulgaria og Romania samt EØS-avtalen. Forpliktelsen til å fremlegge informasjon om foretakssammenslutningen utvides til å gjelde også omfang og virkninger på EFTA-landenes territorium.

Merknader

Innlemmelse av denne forordningen i EØS medfører at EØS-avtalen protokoll 21 og ODA-avtalen protokoll 4 må endres. Forordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift 4. desember 1992 nr. 966 om prosessuelle konkurranseregler i EØS-avtalen m.v. kapittel XIV. Vedtagelsen av den nye forordningen innebærer at forskriftene må endres tilsvarende.

Sakkyndige instansers merknader

Fornyings- og administrasjonsdepartementet ser endringene som hensiktsmessige for å sikre en effektiv håndtering av tilbud om avhjelpende tiltak, og finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-JUSTISDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XIII Transport

32008 L 0068 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/68/EF av 24. september 2008 om innlands transport av farlig gods (vedlegg XIII JD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 2008/68/EF slår sammen og ajourfører fire eksisterende direktiver og to kommisjonsbeslutninger, samt at anvendelsesområdet utvides til også å omfatte transport på innlands vannveier. Hensikten er å innføre enhetlige regler som omfatter alle aspekter av innlands transport av farlig gods, herunder fremtidige internasjonale regler for transport av farlig gods på innlands vannveier.

De fleste medlemsstatene er allerede kontraherende parter til den europeiske avtale om internasjonal veitransport av farlig gods (ADR) og det internasjonale reglement for transport av farlig gods på jernbane (RID), samt at enkelte er parter i den europeiske avtale om internasjonal transport av farlig gods på innlands vannveier (ADN), men direktiv 2008/68/EF tar de eksisterende internasjonale reglene inn i fellesskapsretten.

Direktivene som omfattes og oppheves ved dette direktivet er direktiv 94/55/EF av 21. november 1994 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om transport av farlig gods på vei, direktiv 96/49/EF av 23. juli 1996 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om transport av farlig gods med jernbane, direktiv 96/35/EF av 3. juni 1996 om utpeking av og faglige kvalifikasjoner for sikkerhetsrådgivere for transport av farlig gods med jernbane, på vei eller innlands vannvei, og direktiv 2000/18/EF av 17. april 2000 om minstekrav til eksamen for sikkerhetsrådgivere for transport av farlig gods med jernbane, på vei eller på innlands vannvei.

Transport av farlig gods anses å innebære en stor risiko for ulykker, og formålet med direktivet er derfor å innføre bestemmelser som sørger for at denne form for transport gjennomføres under så sikre forhold som mulig, i tillegg til å harmonisere betingelsene for transport av farlig gods og for å sikre et velfungerende indre marked for transport. Transport av farlig gods anses å være et internasjonalt anliggende i og med at slik transport i stor grad er grenseoverskridende, og den beste måten å få et høynet sikkerhetsnivå, forenkle transportlovgivningen mv. er å samkjøre regelverket på EU-nivå.

Direktivet åpner for at det gis nasjonale unntak for visse typer transporter.

Det fremgår av art. 1 at direktivet gjelder for transport av farlig gods på vei, jernbane og innlands vannveier innenfor eller mellom medlemsland, og dette inkluderer også lasting, lossing og overførsel fra en transportform til en annen, samt nødvendige stopp som følge av transportforholdene. Direktivet gjelder likevel ikke for transport av farlig gods som utføres med kjøretøy tilhørende Forsvaret eller transport som i sin helhet foregår på lukket område. Direktivet gjelder heller ikke for transport med sjøgående fartøyer på seilbare vannveier (som inngår i innlands vannveier), ferger som utelukkende krysser en innlands vannvei eller havn. I tillegg kan enkelte andre typer transporter i forbindelse med innlands vannveier unntas fra virkeområdet, men disse unntakene må meldes inn til Kommisjonen.

For øvrig kan medlemsstatene fastsette særskilte sikkerhetskrav for nasjonale og internasjonale transporter som ikke omfattes av direktivet, anvendelse av definerte ruter, herunder definerte type transporter og for transport i passasjertog. Nasjonale transporter av farlig gods kan reguleres eller forbys av andre grunner enn hensynet til sikkerheten. Slike særskilte sikkerhetskrav eller reguleringer/forbud skal meldes Kommisjonen.

Medlemsstatene kan fastsette strengere krav til nasjonale transporter som utføres av transportmidler som er registrert i medlemsstaten eller som kan tas i bruk innenfor dens territorium av hensyn til transportsikkerheten (dog ikke kjøretøyets konstruksjon) jf. art. 5. I tilfelle ulykke eller hendelse med transport av farlig gods som tilsier at sikkerhetsbestemmelsene ikke er tilstrekkelige, og det er behov for umiddelbare tiltak, skal Kommisjonen underrettes om hvilke tiltak som planlegges iverksatt. I tillegg er det åpnet for å fastsette unntak for nasjonale transporter av små mengder av visse typer farlig gods, eller lokale transporter over korte avstander. Unntak fra direktivet må meldes til og godkjennes av Kommisjonen. Medlemsstatenes godkjente unntak fremgår av direktivets vedlegg. Slike unntak gjelder i det lengste seks år fra de er godkjent av Kommisjonen, men kan forlenges etter godkjennelse. Unntaksvis kan medlemsstatene fastsette individuelle enkeltvedtak for gjennomføring av nasjonale transporter som er klart definerte og tidsbegrenset, forutsatt at dette også meldes Kommisjonen.

Merknader

For Justis- og politidepartementets og Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskaps område vil en sammenslåing av direktivene ikke få andre konsekvenser enn at hjemmelsbestemmelsen i forskrift 1. desember 2006 om transport av farlig gods på vei og jernbane må endres. Unntak i forbindelse med direktivets virkeområde for innlands vannveier, og eventuelle andre unntak/avvik må meldes inn.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-KUNNSKAPSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg VII Gjensidig godkjenning av yrkeskvalifikasjoner

**32009 R 0279 Kommisjonsforordning (EF) nr. 279/2009 av 6. april 2009 om endring
av vedlegg II til direktiv 2005/36/EF om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner
(vedlegg VII KD gr2)**

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordningen endrer vedlegg II til direktiv 2005/36/EF om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner.

Endringen i vedlegg II er en følge av at Slovakia anmodet om å få yrket "tanntekniker" inn på listen over yrker som oppfyller betingelsene i artikkel 11 bokstav c) nr. ii), yrker med opplæring av en særlig struktur. I tillegg anmodet Danmark om å få fjernet yrket "optiker" fra listen i vedlegg II, fordi utdannelsen er oppgradert til eksamensnivå i henhold til artikkel 11 bokstav d), høyere utdanning av minst tre års varighet, men ikke mer enn fire år. Videre anmodet Danmark om å fjerne yrkene "ortopædimekaniker" og "ortopædiskomager", da disse yrkene ikke lenger er å anse som lovregulerte i Danmark.

Merknader

Kommisjonsforordningen har blitt sendt på høring til de departementene som berøres av direktiv 2005/36/EF. Departementene hadde ingen merknader til forslaget til endring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for utdanning, der Kunnskapsdepartementet, Fornyings- og administrasjonsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32007 R 0185 Kommisjonsforordning (EF) nr. 185/2007 av 20. februar 2007 om endring av forordning (EF) nr. 809/2003 og (EF) nr. 810/2003 med hensyn til forlenging av gyldighetsperioden for overgangstiltakene for komposterings- og biogassanlegg i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 (vedlegg I kap I LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer overgangsperioden for kompostering- og biogassanlegg, som er gitt i forordningene (EF) nr. 809/2003 og (EF) nr. 810/2003 med hensyn til de krav som stilles i vedlegg VI i forordning (EF) nr. 1774/2002. Kravene ble endret ved forordning (EF) nr. 208/2006. Overgangsperioden som senest ble endret ved forordning (EF) nr. 209/2006 er nå satt til 30. juni 2008.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 27. oktober 2007 nr 1254 om animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32007 R 0829 Kommisjonsforordning (EF) nr. 829/2007 av 28. juni 2007 om endring av vedlegg I, II, VII, VIII, X og XI til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 med hensyn til omsetning av visse animalske biprodukter (vedlegg I kap I LMD/FKD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer importkrav for visse animalske biprodukter slik at kravene er konforme med de krav som gjelder for omsetning av slike produkter innen EØS. Dette gjelder spesielt for huder og skinn, fjær, serum fra hest, fôr til kjæledyr og tyggebein. For sistnevnte produkt åpnes det nå for at tyggebein fremstilt av biprodukter fra fisk ikke behøver å varmebehandles.

I henhold til endringer av forordning (EF) nr. 999/2001 kan nå blodprodukter fra gris brukes som førmiddel til gris. Forordning (EF) nr. 829/2007 setter hygieniseringskrav til slike blodprodukter ved at de må varmebehandles til minimum 80°C.

Helseattestene i forordning (EF) nr. 1774/2002 endres ved forordning (EF) nr. 829/2007 til TRACES-format.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 27. oktober 2007 nr 1254 om animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum.

Rettsakten antas ikke å medføre administrative eller økonomiske konsekvenser for kompetent myndighet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32007 R 0832 Kommisjonsforordning (EF) nr. 832/2007 av 16. juli 2007 om endring av forordning (EF) nr. 197/2006 med hensyn til bruk av tidligere næringsmidler og om forlengelse av gyldighetsperioden til overgangstiltakene for disse næringsmidlene (vedlegg I kap I LMD/FKD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer overgangsperioden, som fastsatt i forordning (EF) nr. 197/2006 for innsamling, transport, behandling, bruk og destruksjon av tidligere næringsmidler, fra 31. juli 2007 frem til 31. juli 2009.

Rettsakten endrer også artikkel 3 punkt (c), ved å presisere at når slike næringsmidler brukes som fôrmiddel, gjøres det unntak for bestemmelsen i artikkel 22 punkt 1(a) og (b) som forbyr bruk av protein fra samme dyreslag, samt kjøkken og matavfall, som fôr til husdyr.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 27. oktober 2007 nr 1254 om animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum.

Rettsakten antas ikke å medføre administrative eller økonomiske konsekvenser for kompetent myndighet. Da rettsakten gir anledning til å bruke enkelte næringsmidler som fôrmiddel, kan dette eventuelt medføre reduserte kostnader for næringen i forhold til annen destruksjon.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32007 R 1256 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1256/2007 av 25. oktober 2007 om endring av forordning (EF) nr. 829/2007 når det gjelder overgangsperioden ved bruk av handelsdokumenter og hygiesertifikater for animalske biprodukter (vedlegg I kap I LMD/FKD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten gir i en overgangsperiode anledning til å benytte "gamle" handelsdokumenter og helsesertifikater som var gjeldende i forordning (EF) nr. 1774/2002 før forordning (EF) nr. 829/2007 trådte i kraft. Overgangsperioden er fastsatt å vare til 30. juni 2008. Medlemsstatene

skal akseptere vareforsendelser fra tredjestater med de nevnte dokumenter når de er utstedt før 1. mai 2008.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 27. oktober 2007 nr 1254 om animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum. Rettsakten antas ikke å medføre administrative eller økonomiske konsekvenser for kompetent myndighet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, som har representanter for Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32007 R 1432 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1432/2007 av 5. desember 2007 om endring av vedlegg I, II og VI til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 med hensyn til merking og transport av animalske biprodukter (vedlegg I kap I LMD/FKD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer vedleggene I, II og VI til forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktforordningen) med hensyn til transport av bearbeidede animalske biprodukter av kategoriene 1, 2 og 3. Ved transport innen EØS, skal det benyttes følgende fargekoder til merking av emballasje/container/transportmiddel: Kategori 1 merkes med sort farge, kategori 2 med gul farge og kategori 3 med grønn farge (med stor andel blått). Ved nasjonal transport kan medlemslandene velge å utelate fargekoding og kun merke med de tidligere bestemte tekstene "kun til destruksjon", "ikke til fôr" eller "ikke til konsum". Fargekoding kan også utelates dersom det er inngått avtale med mottakende EØS-land eller tredjestat om dette.

Rettsakten gir følgende definisjon av fargekoding til vedlegg I: *Fargekoding*: systematisk bruk av farger i henhold til definisjonen i kapittel I i vedlegg II angående informasjon, som påkrevd i denne forordning på pakning, container eller kjøretøy, eller på etiketter/merkelapper eller symboler som er anbragt på dem.

Rettsakten åpner for at det nå også benyttes elektronisk handelsdokument ved nasjonal transport. Videre kan medlemsstaten kreve at det skal være en vektangivelse over mengde biprodukter i det nasjonale handelsdokumentet. For kontroll med at sendingen er ankommet, kan det også kreves at en kopi av handelsdokumentet skal returneres fra mottaker til avsender.

Rettsakten endrer også merkekravet for bearbeidet biprodukt av kategori 1 eller 2 som skal destrueres ved brenning eller som skal benyttes i et komposterings- eller biogassanlegg. I tillegg til at produktet skal være merket med lukt, hvis teknisk mulig, skal det tilsettes glyceroltriheptanoat (GTH) slik at det oppnås en homogen minimumskonsentrasjon på 250 mg GTH per kilo fett. Bearbeidingsanleggene skal gjennomføre regelmessig prøvetaking av biproduktet for påvisning av intakt GTH. Kompetent myndighet skal kontrollere at anleggene gjennomfører de pålagte tiltakene.

Merking med GTH er ikke påkrevd for bearbeidede biprodukter som transporteres i et lukket system direkte til forbrenning, eller som skal benyttes til forskning/vitenskapelig bruk.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 27. oktober 2007 nr. 1254 om animalske biprodukter som ikke

er beregnet på konsum.

Rettsakten vil ikke medføre merarbeid eller økte kostnader av betydning for tilsynsmyndighet. Avhengig av mengde bearbeidet materiale av kategori 1 eller 2 og fettinnhold, vil rettsakten medføre økte kostnader for næringen. Dette vil først og fremst gjelde for produsenter av kjøttbenmel, i mindre grad for viderebruk av kategori 2-materiale (som i hovedsak blir ensilert) fra oppdrettsanlegg. Kjøttbenmelprodusentene er, til tross for økte kostnader, positive til merking med GTH, da bransjen anser dette som et ledd i en fremtidig lemping på forbudet mot å bruke kjøttbenmel som fôrmiddel til produksjonsdyr.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32007 R 1576 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1576/2007 av 21. desember 2007 om endring av forordning (EF) nr. 92/2005 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 angående metoder for destruksjon eller bruk av animalske biprodukter (vedlegg I kap I LMD/FKD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer kravene i forordning (EF) nr. 92/2005 på følgende punkter:

1. Animalske biprodukter etter bearbeiding av kategori 1- og 2-materiale, med unntak for biodiesel som er fremstilt i henhold til vedlegg IV, skal merkes etter vedlegg VI kapittel I pkt. 10-13 i forordning (EF) nr. 1774/2002. D.v.s emballasje med fargekode (obligatorisk ved samhandel) og tilsetning av glyceroltriheptanoat (GTH) til produkt (endret ved forordning (EF) nr. 1432/2008 av 7. desember 2007).
2. Biodiesel fremstilt av kategori 1- og 2-materiale kan også benyttes som drivstoff til kjøretøy.
3. Destruksjon av bearbeidet kategori 1- og 2-materiale ved nedgraving på deponi, kan gjøres dersom deponiet har godkjenning til slik deponering (våtorganisk deponering).
4. Kravet om at hvert medlemsland skulle ha pilotanlegg for bearbeiding av kategori 1-materiale etter metoder som angitt i vedleggene I, III og IV bortfaller, og resultater fra og overvåking av pilotanlegg i andre medlemsland kan benyttes.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 27. oktober 2007 nr. 1254 om animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum.

Rettsakten vil ikke medføre nevneverdig merarbeid eller økte kostnader av betydning for tilsynsmyndigheten. Det antas at endringen kan gi økonomisk besparelse for næringen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Fôrvarer

32009 R 0101 Kommisjonsforordning (EF) nr. 101/2009 av 3. februar 2009 om endring av forordning (EF) nr. 1800/2004 med hensyn til vilkårene for godkjenning av fôrvaretilsetningsstoffet Cycostat 66G (vedlegg I kap II LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Fôrtilsetningsstoffet robenidine, med handelsnavn Cycostat 66G, er et koksidiostatikum som er godkjent etter direktiv 70/524/EØF. Godkjenningen er gitt til firma Alpharma (Belgium) BVBA og gjelder bruk av Cycostat 66G som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling, slaktekalkun og kaniner. Godkjenningen gjelder til 29.10.2014.

Cycostat 66G ble notifisert som eksisterende produkt ved implementeringen av forordning (EF) nr. 1831/2003, den nye tilsetningsstoff-forordningen, da produktet tilfredsstiller kravene den setter. Forordningen åpner for at søknaden om godkjenning kan endres på oppfordring fra godkjenningens innehaver og etter vurdering av EFSA. Alpharma har søkt om endringer i godkjenningen av Cycostat 66G til å omfatte maksimumsverdier for rester i animalske matvarer, MRL-verdier, og endringer i tilbakeholdstida, og har oversendt EFSA nødvendig dokumentasjon. EFSA konkluderte 16.09.2008 med at det ikke er nødvendig med MRL-verdier eller tilbakeholdstid for bruk av Cycostat som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling, slaktekalkun og kanin. De framsatte likevel forslag til MRL-verdier for lever, nyrer, kjøtt, skinn og fett fra kylling og kalkun, om det skulle bli nødvendig. Tilbakeholdstida på 5 dager ble også foreslått opprettholdt, ikke ut fra en folkehelsevurdering, men for å unngå dårlig lukt og smak på kjøtt fra kylling, kalkun eller kanin som har fått cycostat i fôret.

Forordning (EF) nr. 1800/2004 endres i samsvar med forslaget, og endringen trådte i kraft i EU 24.02.2009.

Merknader

I EU er det godkjent elleve ulike koksidiostatika for bruk i fôr til landdyr, mens kun fem av disse er godkjente for bruk i Norge.

Koksidiostatika som tilsetningsstoff til fôr godkjennes etter forordning (EF) nr. 1831/2003. Ved implementeringen av denne forordningen fikk Norge en tilpasningstekst i EØS-avtalen, som gir oss rett til å opprettholde nasjonal lovgivning for koksidiostatika. Dette innebærer at Norge kan videreføre de fem koksidiostatika som var godkjente i 2003, mens de øvrige seks koksidiostatika, som er godkjente i EU, men som i 2003 ikke var godkjente i Norge, fortsatt kan holdes utenfor EØS-avtalen og dermed ikke gjøres gjeldende for Norge.

De fem koksidiostatika som Norge har godkjent er tatt inn i EØS-avtalen, og Norge følger EU-regelverket fullt ut på dette området. Det vil si at for disse fem stoffene følger vi EU-reglene både med hensyn til bruksområde (godkjente dyrearter, bruksperiode og fôrtype), grenseverdier for innhold og fastsatte MRL-verdier (største tillatte innhold av stoffet i næringsmidler).

Denne rettsakten vil ikke få konsekvenser for tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer i Norge, da robenidine ikke hører med til de koksidiostatika som er godkjent her. Rettsakten medfører ikke behov for endring i norsk regelverk. Det kan imidlertid vurderes å kontrollere importerte fjørfeprodukter for rester av Cycostat 66G ut fra de fastsatte MRL-verdiene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel III Plantesanitære forhold

32009 D 0109 Kommisjonsvedtak 2009/109/EF av 9. februar 2009 om gjennomføring av et tidsavgrenset forsøk vedrørende visse unntak for omsetning av frøblandinger bestemt til bruk som fôrvekster i henhold til rådsdirektiv 66/401/EØF, for å avgjøre om visse arter, som ikke er oppført i rådsdirektivene 66/401/EØF, 66/402/EØF, 2002/55/EF eller 2002/57/EF, oppfyller kravene for oppføring i artikkel 2, pkt. 1A, i direktiv 66/401/EØF (vedlegg I kap III LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten fastsetter bestemmelsene for en forsøksordning for omsetning av ferdige frøblandinger av plantearter som ikke hittil er oppført på EUs hoveddirektiver for omsetning av såvare av ulike plantegrupper (fôrvekster, såkorn, grønnsaker, olje- og fibervekster). Den bakenforliggende årsaken er ønsket om lettere å gjøre tilgjengelig frøblandinger med arter som kan være særlig tilpasset fôrproduksjon på mer marginale jordbruksarealer. Før det eventuelt gjøres permanente endringer i direktiv 66/401/EØF er det ønskelig å se resultatene av markedsføring av slike frøblandinger, og da kunne ha mulighet for å føre en offentlig kontroll med denne type frøblandinger ut i fra gjeldende kvalitetskrav. Medlemslandene avgjør selv sin deltagelse i forsøket som er tenkt å gå over fem år.

Merknader

Aktuelt regelverk er forskrift 13. september 1999 nr. 1052 om såvarer.

De arter som kommer inn under forsøksordningen er arter som har sitt naturlige vekstområde i sydlige deler av Europa, og som da dyrkes som fôrvekst i et visst omfang der. Enkelte arter kan finnes helt sporadisk viltvoksende i Norge, gjerne som følge av utilsiktet innføring i nyere tid. Disse artene synes uansett i dagens situasjon å være lite aktuelle for fôrdyrking her i landet. Det er derfor ikke hensiktsmessig for Norge å delta i forsøket.

Høring hos næringen har vært ansett som overflødig da forsøksordningen, av ovennevnte grunner, anses som uaktuell for Norge.

Rettsakten får ingen administrative eller økonomiske konsekvenser. Rettsakten medfører heller ikke behov for endring i norsk regelverk.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XI Telekommunikasjonstjenester

32008 D 0671 Kommisjonsvedtak 2008/671/EF av 5. august 2008 om harmonisert bruk av radiospektrum i frekvensbåndet 5875-5905 MHz til sikkerhetsrelaterte anvendelser av intelligente transportsystemer (ITS) (vedlegg XI SD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonvedtaket om harmonisering av frekvensressurser i frekvensbåndet 5 875-5 905 MHz til sikkerhetsrelatert anvendelse av intelligente trafikksystemer - heretter ITS-vedtaket - er gitt med rettsgrunnlag i EF-traktaten og frekvensvedtaket (Radio Spectrum Decision) 676/2002/EF, særlig art. 4 (3).

ITS er kortholdskommunikasjon kjøretøy - kjøretøy, infrastruktur - kjøretøy og kjøretøy - infrastruktur. Systemene kan brukes til å varsle om ulykker, køer, glatt veibane osv. ITS skal forebygge at det oppstår farlige situasjoner og redusere antall trafikkulykker. Det er ikke tatt i bruk ITS-utstyr i EU, og det er fortsatt noe uklart hva slags utstyr som vil bli utviklet.

De tekniske parameterne for ITS-utstyr er angitt i vedlegget til vedtaket. Medlemsstatene skal nøye følge bruken av de berørte frekvensbånd og innberette resultatene til Kommisjonen med sikte på en rettidig revidering av vedtaket. Frekvensbåndet skal gjøres tilgjengelig for ITS på en ikke eksklusiv basis innen 6 måneder fra vedtakets ikrafttredelse.

Merknader

ITS-vedtaket vil bli tatt inn i norsk rett ved en endring av forskrift av 20. april 2007 nr. 439, som gir generelle tillatelser til bruk av frekvenser (fribruksforskriften). I forslaget til ny § 16 tillates ITS brukt i frekvensbåndet 5 875-5 905 MHz, på tekniske vilkår som er identiske med vilkårene i ITS-vedtaket. Det vil derfor ikke være behov for tekniske eller materielle tilpasningstekster i forbindelse med at vedtaket tas inn i EØS-avtalen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for kommunikasjoner, der Samferdselsdepartementet, Fornyings- og administrasjonsdepartementet, Kultur- og kirkedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Justisdepartementet, Barne- og familiedepartementet og Nærings- og handelsdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32008 D 0673 Kommisjonsvedtak 2008/673/EF av 13. august 2008 om endring av vedtak 2005/928/EF om harmonisering av frekvensbåndet 169,4-169,8125 MHz i Fellesskapet (vedlegg XI SD gr2)

Sammendrag av innhold

Vedtaket inneholder to mindre endringer av kommisjonsvedtak 2005/928/EF om harmonisering av frekvensbåndet 169,4-169,8125 MHz. Den ene endringen er at tillatt kanalbåndbredde for kanalene 1a-3b i vedlegget til vedtaket er endret fra 12,5 kHz til "opp til 50 kHz". Den andre endringen er at tillatt kanalbåndbredde for kanalene 4b-8a i vedlegget til vedtaket er endret fra 50 kHz til "opp til 50 kHz".

Endringene er gjort fordi nye studier viser at de tidligere vilkårene er unødvendig strenge, og at den teknologiske utviklingen har medført mindre fare for skadelig frekvens selv om en tillater større båndbredde. Endringene gir brukerne større fleksibilitet til å velge det mest hensiktsmessige utstyret til sitt formål.

Merknader

Endringene vil bli tatt inn i norsk rett ved endring av forskrift som gir generelle tillatelser til bruk av frekvenser av 20. april 2007 nr. 439, (fribruksforskriften). I forslaget til ny § 9 tredje ledd er maksimalt tillatt båndbredde økt fra 12,5 kHz til 50 kHz for det aktuelle frekvensbåndet. §§ 12 første ledd og 16 tredje ledd er allerede i samsvar med endringene i vedtaket. Ved revisjonen av fribruksforskriften er nåværende § 16 tredje ledd foreslått flyttet til § 17 fjerde ledd. Det vil ikke være behov for tekniske eller materielle tilpasningstekster i forbindelse med at vedtaket tas inn i EØS-avtalen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for kommunikasjoner, der Samferdselsdepartementet, Fornyings- og administrasjonsdepartementet, Kultur- og kirkedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Justisdepartementet, Barne- og familiedepartementet og Nærings- og handelsdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel II Veitransport

EØS-komitébeslutning om tilpasning til rådsforordning (EØF) nr. 881/92 av 26. mars 1992 om markedsadgang i Fellesskapet for godstransport på vei som utføres fra eller til en medlemsstats territorium eller krysser en eller flere medlemsstaters territorium (vedlegg XIII kap II SD gr2)

Sammendrag av innhold

Norge har gjennom EØS-avtalen implementert rådsforordning (EF) nr. 881/92 om godstransport. I medhold av dette kan transportører utføre bilateral transport, transittransport og tredjelandstransport i hele EØS-området med en fellesskapstillatelse. Sveits tar ikke del i det indre marked gjennom EØS-avtalen og har derfor inngått en bilateral avtale med EU på transportområdet. Sveitsiske operatører er også underlagt systemet med tredjelandstillatelser. EFTA-konvensjonen har blitt tilpasset i tråd med dette.

For en begrenset del av tredjelandstransporten er forholdet til Sveits ikke helt parallelt med EØS-systemet for øvrig. Hovedformålet med utkastet til EØS-komitébeslutning er å fullt ut inkludere Sveits i ordningen med tredjelandstransport innen EØS.

EØS-komitébeslutningen vil endre EØS-avtalens vedlegg slik at sveitsiske operatører gis rett til å utføre godstransport mellom en EU-stat og en EFTA-stat og motsatt. Samtidig vil den bilaterale avtalen mellom EU og Sveits endres og Avtalen om endring av konvensjonen om opprettelse av Det europeiske frihandelsforbund (EFTA) (Vaduz-konvensjonen) må også endres. Endringene i disse avtalene er gjort gjensidig avhengige av at de øvrige avtalene endres tilsvarende.

Endringene vil innebære følgende:

Sveitsiske operatører gis adgang til å drive tredjelandstransport mellom Norge (eventuelt Island og Liechtenstein) og EU-land, gjennom EØS-komiteens beslutning om endring i EØS-avtalen. Norske (eventuelt islandske og liechtensteinske) operatører gis adgang til å drive tredjelandstransport mellom EU-land og Sveits, gjennom endring i den bilaterale avtalen mellom EU og Sveits. EU-operatører gis adgang til å drive tredjelandstransport mellom Norge (eventuelt Island og Liechtenstein) og Sveits gjennom endring i Vaduz-konvensjonen.

Merknader

EØS-komitebeslutningen vil ikke få annen betydning enn at den aktuelle tredjelandstransporten faller inn under fellesskapstillatelsen hva gjelder norske og sveitsiske operatører. For EU-operatører medfører ikke endringen annet enn at tredjelandstransport mellom Norge og Sveits blir underlagt samme ordning som gjelder mellom Norge og de øvrige 27 EØS-landene. Det anses ikke som noen stor endring å inkludere Sveits i denne ordningen, ettersom slik transport allerede i dag kan gjennomføres basert på bilaterale avtaler mellom Norge og de aktuelle landene.

Det anses hensiktsmessig at denne transporten kan gjennomføres med fellesskapstillatelsene. Ordningen er ryddig administrativt sett og enklere å forholde seg til for transportørene. Reelt vil endringene medføre at Sveits blir fullt ut del i det indre marked på vegtransportområdet uten å være part i EØS-avtalen.

Rådsforordning 881/92 er implementert i norsk rett ved EØS-avtalen, jfr. EØS-avtalen vedlegg XIII om transport, samt ved forskrift om internasjonal person- og godstransport, samt kabotasje av 26. mars 2003 nr 402 § 2 første ledd. Forskriften må endres ved at det tas inn en henvisning til EØS-komiteens beslutning i forskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Samferdselsdepartementet tilrår at EØS-komitebeslutningen innlemmes i EØS-avtalen.

Kapittel XI Sivil luftfart

32009 R 0030 Kommisjonsforordning (EF) nr. 30/2009 av 16. januar 2009 om endring av forordning (EF) nr. 1032/2006 når det gjelder kravene til automatiske systemer for utveksling av flygedata som støtter dataforbindelsestjenester (vedlegg XIII kap VI SD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 30/2009 er en konsekvens av forordning (EF) nr. 29/2009 om krav til datalinkkommunikasjon i Det felles europeiske luftrommet. Forordning (EF) nr. 30/2009 endrer forordning (EF) 1032/2006 til også å omfatte støtte for datalinkkommunikasjon. Endringen består kun i å gi en referanse til forordning (EF) nr. 29/2009.

Merknader

Forordning (EF) nr. 29/2009 ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 85/2009 av 3. juli 2009. Luftfartstilsynet har gjennomført en felles høring av forordningene (EF) nr. 29/2009 og 30/2009, siden disse henger tett sammen, og fordi forordning (EF) 30/2009 ikke har noen selvstendig betydning ved siden av forordning 29/2009.

Det er ingen selvstendige økonomiske konsekvenser ved gjennomføring av forordning (EF) nr. 30/2009. Signaler fra operatørene i markedet tyder på at kostnadene forbundet med inkorporeringen av det nye regelverket om datalinkkommunikasjon er påregnelige og gjennomførbare ved oppgraderinger av allerede eksisterende utstyr.

Luftfartstilsynet sendte 30. mars 2009 på høring utkast til forskrift som gjennomfører forordningene (EF) nr. 29/2009 og 30/2009. Høringsfristen var 25. juni 2009. Forordning (EF) nr. 30/2009 endrer forordning (EF) nr. 1032/2006, som er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift 14. mai 2007 nr. 513 om samvirkningsevnen i Det europeiske nett for lufttrafikkstyring, og Luftfartstilsynet anbefaler derfor at også forordning (EF) nr. 30/2009 gjennomføres. Implementering vil skje gjennom forskrift om endring i forskrift 14. mai 2007 om samvirkningsevnen i Det europeiske nett for lufttrafikkstyring.

Det var kun få høringsinstanser som hadde kommentarer, og kommentarene relaterer seg både til forordning 29/2009 og 30/2009 da Luftfartstilsynet som nevnt valgte å gjennomføre felles høring av disse forordningene av hensyn til den tette forbindelsen. Ingen av høringsinstansene gir uttrykk for vanskeligheter knyttet til norsk gjennomføring. Norsk Flygelederforening (NFF) har merket seg at forordning 29/2009 og 30/2009 i utgangspunktet ikke vil ha relevans for Norge da norsk luftrom ikke er omfattet. NFF mener imidlertid likevel det er ønskelig av strategiske grunner at forordningene innføres i norsk rett. Forsvarsdepartementet har påpekt at forordningene vil kunne få konsekvenser for Forsvaret i fremtiden da det vil kunne bli behov for oppgradering av eksisterende utstyr med videre. Forsvarsdepartementet har imidlertid gitt uttrykk for at dette er håndterbart innenfor nåværende oppfølgingsrutiner.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 0272 Kommisjonsforordning (EF) nr. 272/2009 av 2. april 2009 om utfylling av de felles standardene for sivil luftfart i vedlegget til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 300/2008 (vedlegg XIII kap. VI SD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 272/2009 er gitt med hjemmel i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 300/2008 om sikkerhet i sivil luftfart (heretter kalt hovedforordningen). Nytt regelverk med basis i hovedforordningen vil bestå av to nivåer: Nivå 1 skal utgjøre *generelle* regler; f. eks. fastsettelse av tillatte metoder m.v. Disse generelle reglene skal vedtas iht. en prosedyre som bl.a. krever at Kommisjonens utkast til regelverk skal forelegges Europaparlamentet, før det vedtas av Kommisjonen (PRAC-prosedyren). Europaparlamentet har da tre måneder til å gjennomgå utkastet.

Når det gjelder nivå 2, vil det utgjøre utfyllende, detaljerte krav i regelverket; f. eks. angivelse av hvilke konkrete metoder som skal benyttes m.v.

Forordning (EF) nr. 272/2009 tilhører nivå 1 og inneholder generelle gjennomføringsbestemmelser. Før den ble vedtatt av Kommisjonen, hadde den vært forelagt Europaparlamentet iht. PRAC-prosedyren.

Teksten i forordningen er i hovedsak hentet fra gjeldende forordning (EF) nr. 622/2003 som utfyller forordning (EF) nr. 2320/2002. (Forordning nr. 622/2003 er opphevet i EU, men gjelder fortsatt i EØS/EFTA-landene. Videre er forordning nr. 2320/2002 midlertidig tatt ut av EØS-avtalen).

I forordning (EF) nr. 272/2009 er det gitt en beskrivelse av tillatte metoder for gjennom søking (screening) på lufthavnene, angivelse av kategorier av artikler som kan anses som forbudte, om kontroll med tilgang til lufthavnene, metoder for å undersøke luftfartøy m.v. Det er videre gitt generelle regler om gjennom søking av bl.a. post, med hjemmel til på visse vilkår å gjøre unntak. Det er likeledes tatt inn generelle regler om forsyninger som skal inn i luftfartøyet.

Disse generelle reglene kan sies å rette seg mot Kommisjonen som lovgiver.

Merknader

Når det gjelder metoder for gjennom søking av passasjerer på lufthavnene, inneholder ikke forordningen noen hjemmel til å gi - i motsetning til dagens regelverk - en såkalt "væskeforordning". Forutsetningen fra EUs side er at det kan tas i bruk ny teknologi på lufthavnene som

kan avdekke flytende eksplosiver. Erfaringene så langt kan tyde på at relevant teknologi kan ligge noe fram i tid. Det er uansett EUs organer som avgjør hvordan regelverket blir fulgt opp, og hva slags sikkerhetskontroll som brukes til enhver tid. Hva angår bruk av kroppsskannere som metode ved gjennom søking av passasjerer, er det heller ikke hjemmel til dette i forordning (EF) nr. 272/2009.

De økonomiske konsekvensene av forordning (EF) nr. 272/2009 kan bli vesentlige i den forstand at anskaffelse av teknisk utstyr vil kunne utgjøre en betydelig innkjøpskostnad i årene fremover. Det er på nåværende tidspunkt ikke mulig å gi noe kostnadsoverslag, ettersom slikt utstyr ennå ikke er sertifisert. Foreløpig er det bare tilgjengelig diverse teknisk utstyr som brukes som ledd i *prøveprosjekter* ol. (I f. eks. St. meld. nr. 48 (2008-2009) *Om verksemda i Avinor AS*, avgitt 19. juni 2009, er det ikke tatt med noe anslag over kostnadsvekst ved senere kjøp av nye maskiner til bruk på lufthavnene for å avdekke alle flytende eksplosiver.) Hva angår administrative konsekvenser, vil det kunne påregnes merarbeid i Luftfartstilsynet i forbindelse med oppdateringen av regelverk m.v. og hos aktørene i luftfarten m.fl. vil det medføre oppdatering av sikkerhetsprogram mm.

Forordningen vil kreve endring av forskrift av 30. april 2004 nr. 715 om forebyggelse av anslag mot sikkerheten i luftfarten.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XI Telekommunikasjonstjenester

32008 D 0411 Kommisjonsvedtak 2008/411/EF av 21. mai 2008 om harmonisering av 3 400-3 800 MHz-båndet for jordbaserte systemer som kan levere elektroniske kommunikasjonstjenester (vedlegg XI SD gr3)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtaket om harmonisering av frekvensbåndet 3 400-3 800 MHz for jordbaserte systemer som kan levere elektroniske kommunikasjonssystemer - heretter 3,6 GHz-vedtaket - er gitt med hjemmel i EF-traktaten og frekvensvedtaket (Radio Spectrum Decision) 676/2002/EF, særlig art. 4 (3).

Formålet med vedtaket er å harmonisere vilkårene for adgangen til frekvensbåndet, og dermed bidra til mer effektiv utnyttelse. Kommisjonen understreker at man bør tilstrebe teknologi- og tjenestenøytralitet for å få til en mest mulig effektiv utnyttelse av frekvensressursene. Allokeringen av 3 400-3 800 MHz-båndet til faste, nomadiske og mobile anvendelser anses som et viktig element i håndteringen av konvergensen mellom mobiltelefoni, fastnettelefoni og kringkasting og avspeiler den teknologiske innovasjonen. I vedlegget til vedtaket er de tekniske vilkårene for båndet fastsatt.

Frekvensbåndet 3 400-3 600 MHz skal gjøres tilgjengelig på de vilkår som følger av vedtaket innen 6 måneder etter vedtakets ikrafttredelse, mens båndet 3 600-3800 MHz skal gjøres tilgjengelig innen 1. januar 2012.

Merknader

I Norge ble frekvensbåndet 3 413,5-3 600 MHz auksjonert ut i november/desember 2004. Frekvenstillatelsene er teknologi- og tjenestenøytrale, og for øvrig i henhold til de tekniske vilkår i

3,6 GHz-vedtaket. De nåværende frekvenstillatelsene i båndet 3 600-3 800 MHz løper ut den 31.12.2008, og nye tillatelser vil bli tildelt i henhold til 3,6 GHz-vedtaket.

3,6 GHz-vedtaket er i samsvar med norske frekvensinteresser på området. Vedtaket er i henhold til EUs generelle frekvenspolitikk, jf. frekvensvedtaket.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for kommunikasjoner, der Samferdselsdepartementet, Fornyings- og administrasjonsdepartementet, Kultur- og kirkedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Justisdepartementet, Barne- og familiedepartementet og Nærings- og handelsdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabelt.

32008 D 0477 Kommisjonsvedtak 2008/477/EF av 13. juni 2008 om harmonisering av frekvensbåndet 2 500-2 690 MHz for jordbaserte systemer som kan levere elektroniske kommunikasjonstjenester (vedlegg XI SD gr3)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtaket om harmonisering av frekvensbåndet 2 500-2 690 MHz for jordbaserte systemer som kan levere elektroniske kommunikasjonssystemer - heretter 2,6 GHz-vedtaket - er gitt med hjemmel i EF-traktaten og frekvensvedtaket (Radio Spectrum Decision) 676/2002/EF, særlig art. 4 (3).

Formålet med vedtaket er å harmonisere vilkårene for adgangen til frekvensbåndet, og dermed bidra til mer effektiv utnyttelse. Kommisjonen understreker at man bør tilstrebe teknologi- og tjenestenøytralitet for å få til en mest mulig effektiv utnyttelse av frekvensressursene. Kommisjonen antar at båndet i hovedsak vil bli brukt til bredbåndskommunikasjon for sluttbrukere. I vedlegget til vedtaket er de tekniske vilkårene for båndet fastsatt. De tekniske vilkårene er gitt etter et nytt system kalt "Block Edge Masks".

Merknader

I Norge ble frekvenstillatelsene for dette frekvensbåndet auksjonert ut i november 2007. Frekvenstillatelsene er teknologi- og tjenestenøytrale, og for øvrig i henhold til vilkårene i 2,6 GHz-vedtaket. 2,6 GHz-vedtaket er i samsvar med norske frekvensinteresser på området. Vedtaket er i henhold til EUs generelle frekvenspolitikk, jf. frekvensvedtaket.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for kommunikasjoner, der Samferdselsdepartementet, Fornyings- og administrasjonsdepartementet, Kultur- og kirkedepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Justisdepartementet, Barne- og familiedepartementet og Nærings- og handelsdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabelt.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel VI Sivil luftfart

EØS-komiteébeslutning om gjeninnlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 2320/2002 om felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart med en særskilt tilpasning (vedlegg XIII kap VI SD gr3)

Sammendrag av innhold

Ved EØS-komiteens beslutning nr. 69/2009 av 29. mai 2009 ble forordning (EF) nr. 300/2008 om felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart og om oppheving av forordning (EF) nr. 2320/2002 innlemmet i EØS-avtalen. Samtidig ble forordning (EF) nr. 2320/2002 tatt ut av EØS-avtalen, uten at det var utarbeidet noen overgangsordning.

Forordning (EF) nr. 300/2008 skal i sin helhet tre i kraft 29. april 2010. Innen den tid skal EU vedta diverse utfyllende kommisjonsforordninger som skal avløse kommisjonsforordninger som er gitt med hjemmel i forordning (EF) nr. 2320/2002.

De kommisjonsforordningene som gjelder i dag i EU på dette saksområdet, er i hovedsak gitt med hjemmel i forordning (EF) nr. 2320/2002. Ved å oppheve denne forordningen, ville det rettslige grunnlaget for de utfyllende kommisjonsforordningene bortfalle. Det er følgelig nødvendig å ta inn igjen forordningen i EØS-avtalen, for å unngå at gjeldende EU-regelverk på dette saksområdet bortfaller.

Det er forutsatt fra EUs side at forordning (EF) nr. 2320/2002 oppheves ultimo april 2010.

Sakkyndige instansers merknader

Samferdselsdepartementet tilrår at forordning (EF) nr. 2320/2002 tas inn igjen i EØS-avtalen.